

Bad Boys (VI)

Juanito i el seu “pronto muy malo”

per Rafael Castañer

En aquest número repassarem la figura de Juan Gómez González, conegut per tothom com a Juanito, un geni o un dimoni, un jugador que no deixava ningú indiferent. No era dels jugadors més bruts que hem vist en aquesta secció, però sí un jugador d'un caràcter endimoniat, d'aquells que t'estimes més tenir-lo al teu costat que no pas en l'equip contrari. Va néixer a Fuengirola (Màlaga) el 1954 i va jugar a diversos clubs de la zona fins que es va incorporar a les categories inferiors de l'Atlético de Madrid, arribant a debutar amb el primer equip en un amistós contra el Benfica en què es va trencar la tibia i el peroné. Fruit d'aquesta lesió, l'Atlético va decidir prescindir d'ell. Aleshores, va anar-se'n al Burgos, jugant a gran nivell durant dos anys.

Arran d'això, molts clubs el volen contractar, entre ells el Barça. No obstant això, és el Real Madrid el que va guanyar la subhasta, convertint-se en l'últim fitxatge del president Santiago Bernabéu. Va vestir de blanc deu temporades, de l'any 77 fins al 87, i va

guanyar cinc lligues, dues copes del Rei i dues copes de la UEFA. Era un davanter ràpid i hàbil, amb un driblatge elèctric, i la seva relació amb el gol era molt bona [de fet, va ser el màxim anotador de la lliga de la temporada 1983-84]. El problema de Juanito era el seu temperament. Era molt generós, però també s'empenyava amb facilitat. Va mantenir picabaralles físiques i dialèctiques gairebé amb tothom.

Va ser el president del Barça d'aleshores, Josep Lluís Núñez, qui el va acusar d'anar embarassant dones pel carrer. Tot s'ha de dir, a Juanito la nit li agradava molt. Va ser expedientat diverses vegades i un cop li va caure una multa de 400.000 pessetes de l'època per una festa nocturna a Milà prèvia a un partit contra l'Inter. Una altra vegada va desafiar la directiva i va participar en una 'capea' amb vaques menudes prohibides als jugadors pel perill de lesionar-se. Els àrbitres també rebien: en una ocasió, li va etzibar un clatellot a un d'ells després d'un partit europeu. En una eliminatòria a vida o mort entre la selecció estatal i l'antiga Jugoslàvia, quan va ser substituït algú del públic li va llençar una ampolla que el va deixar estabornit a la banda. L'afició del Madrid l'adorava per la seva entrega i pel seu esperit combatiu en les grans remuntades europees de la dècada dels 80. Després de caure en el partit d'anada a Milà, va dir una frase que ha quedat per a la història: 'Noranta minuts en el Bernabéu sono molto lungo'. A la tornada, van remuntar. En el minut set [el dorsal que duia] de cada partit que el Madrid juga a casa, l'afició canta allò de "illa, illa, illa, Juanito maravilla!". Això sí, tothom el recorda també per l'agressió a l'alemany Lothar Matthäus, una trepitjada a la cara pel seu "pronto muy malo". Allò li va valer l'adéu a la casa blanca.

Patrocinat per:

Castañer
- 1927 -

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

GERARD TEIXIDOR

Directiu i entrenador de porters del primer equip

“Al Banyoles hi ha bons porters que si treballen de valent i hi posen ganes, poden arribar lluny”

Forma part de la Junta Directiva en qualitat de col·laborador per quan s'ha de preparar un esdeveniment de pes, com ara la Quina de Nadal, però la principal tasca que realitza dins el Club és la d'entrenar els porters del primer equip valent-se de la seva àmplia experiència. “És un lloc específic que demana molt de sacrifici”, subratlla, tot enviant un clar missatge als joves porters del futbol de base: “La sort no existeix”.

Primer de tot, parla'm una mica de tu. Quins estudis tens, de què treballes i per què has decidit entrar a la Junta del Banyoles?

Sóc llicenciat en Ciències Químiques i fa uns 13 anys que treballa a una empresa farmacèutica situada a Celrà. Bàsicament, vaig entrar a la Junta del Banyoles per la meua amistat amb el president, en Pau Teixidor, amb qui vaig jugar unes quantes temporades al Banyoles i al Cassà, i també per l'estima que tinc al Club.

Quina és la teua trajectòria futbolística?

Vaig estar-me tota l'etapa de formació en el Camós fins que, a l'últim any de juvenil, vaig fitxar pel Banyoles per jugar els darrers 8 partits a Preferent. En acabar aquella campanya, vaig anar-me'n un parell de temporades al Bàscara, a Primera Regional, i dues més a Peralada, a Primera Catalana. Després vaig tornar a Banyoles, al primer equip i m'hi vaig estar 12 temporades a Preferent, Primera Catalana i Tercera Divisió. Eps, se m'oblidava; entremig vaig jugar un any al Cassà, a Tercera. En resum, que el Banyoles ha estat la meua casa futbolística.

Quines són les teves tasques dins la directiva? Quina és la teua parcel·la?

Sóc directiu, però un col·laborador extern. Ajudo amb el que puc quan s'ha de preparar algun acte destacat, com ara la Quina, la presentació del futbol de base, la recerca de patrocinadors...

A més, ets el preparador de porters del primer equip. D'experiència no te'n falta...

Sí, tot el que he après durant els meus anys com a porter ho intento transmetre ara als porters del primer equip. La veritat és que m'agrada molt i que estic gaudint d'allò més.

Hi ha bons porters, al Banyoles? Creus que, en el futur, podria sortir un nou Miquel Duran?

De bons porters, n'hi ha. És molt difícil saber on arribaran, però sí treballen de valent i hi posen ganes poden arribar lluny. És un lloc molt específic que requereix molt de sacrifici, treball i constància. Aquí, la sort no existeix.

El futur del Banyoles demana convertir-se en un club de pedra?

Això segur. El Club n'és conscient i treballa i dedica molts esforços a potenciar el futbol de base per millorar-lo dia a dia. Si tenim un bon futbol de base, el primer equip també creixerà. De totes maneres, la gent ha de tenir paciència i creure amb el projecte perquè és una tasca de molts anys.

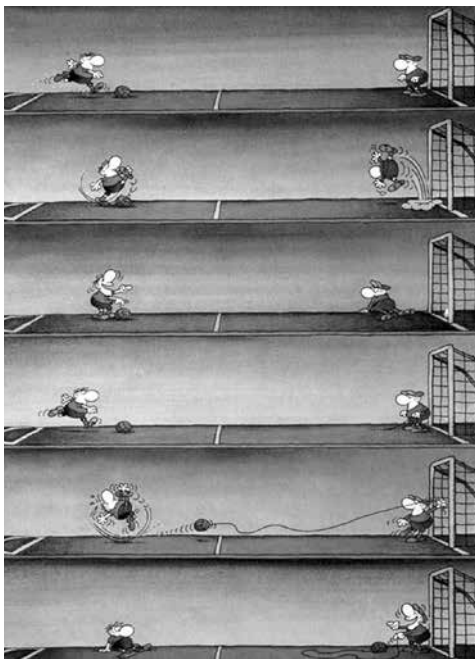
Per acabar, aquest any sí que hi haurà ascens?

A tots ens agradaria molt, però la veritat és que serà molt complicat. La categoria és molt igualada i només hi ha una plaça d'ascens directe. De totes maneres, veig l'equip amb moltes ganes de lluitar fins al final per aconseguir-ho.

Classificació de Segona Catalana (Grup 1)

Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	ESCOLA F. BOSC DE TOSCA, C. "A"	25	11	7	4	0	22	11	E G G G E
2	BESCANÓ, C.D. "A"	24	11	7	3	1	20	11	G G P G E
3	BANYOLES, C.E. "A"	24	11	7	3	1	22	14	E E G G P
4	CASSÀ, U.D. "A"	20	11	6	2	3	23	15	P P G G G
5	L'ESCALA F.C. "A"	19	11	5	4	2	11	4	G E G P E
6	GUÍXOLS, A.D. "A"	18	11	5	3	3	21	15	G G E G G
7	PALAFOLLS, C.D. "A"	17	11	5	2	4	14	10	G G G P P
8	ABADESSENC C.E. "A"	17	11	5	2	4	11	13	G P P G P
9	ARO C.E. "A"	16	11	4	4	3	18	16	E G P E G
10	ROSES, A.E. "A"	13	11	2	7	2	17	16	G E E G E
11	CAMPRODON, U.E. "A"	13	11	3	4	4	14	15	E E G P E
12	BLANES, C.D. "A"	11	11	3	2	6	17	25	P G P P G
13	CORNELLÀ TERRI, A.E. "A"	10	10	3	1	6	20	24	G P P P G
14	ANGLÈS C.E. "A"	10	11	2	4	5	13	20	P E E P E
15	BASE ROSES, C.F. "A"	10	11	3	1	7	16	25	P P G P P
16	CAN GIBERT, U.E. "A"	9	11	2	3	6	16	16	P E E E G
17	PALAFRUGELL C.F. "A"	8	11	2	2	7	15	24	P P P G P
18	CAMPDEVANOL U.E. "A"	4	10	1	1	8	9	25	P P P P P

Humor Gràfic

JORNADA 12 DE L·LIGA DEL GRUP 1 DE SEGONA CATALANA

Diumenge 20 de novembre
a les 12.00 hores del migdia

.....

CLUB ESPORTIU BANYOLES
CLUB DEPORTIU BLANES

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

.....

EL RIVAL D'AVUI

Fundat el: **1913**

Estadi:
Camp de la Ciutat Esportiva de Blanes

Entrenador:
Xavi Lozano

President:
Isaías Salinas Sánchez

**Samarreta blanc-i-blava,
pantaló blanc i mitjons blaus**

Club Sportiu Blanes

El Club Sportiu Blanes va ser fundat la primavera de l'any 1913 per estiujeants barcelonins que eren seguidors tant del Barça com de l'Espanyol. Per aquest motiu es va procedir a una votació per decidir quins havien de ser els colors de la samarreta, resultant vencedors el blanc i el blau. L'etapa més brillant del Club va ésser entre els anys 1985 i 1994, amb nou temporades consecutives a Tercera Divisió, destacant un quart lloc l'any 1989. El 1966 fou subcampió de la Copa Catalana i el 1990 es proclamà campió de la primera edició oficial de la Copa Generalitat.

En les darreres temporades, el Blanes s'ha mogut entre la tercera i la segona catalana. En l'exercici 2014-15 va aconseguir recuperar l'actual categoria perduda l'any 2013 ja amb Xavi Lozano a la banqueta. L'any passat va dibuixar un any molt bo, assolint la sisena posició final en la classificació amb 49 punts. No obstant això, ja va quedar palès que l'equip de Xavi Lozano patia molt en defensa. Enguany, sembla que els mateixos problemes es repeteixen, ja que un dels seus principals punts dèbils és la inconsistència a la rereguarda. Actualment, ocupa la dotzena posició amb 11 punts [tres victòries, dos empats i sis derrotes] i el balanç anotador no pot ser més revelador: 17 gols a favor i 25 en contra. Així doncs, el Blanes que es trobarà diumenge el Banyoles és molt similar al de l'any passat, és a dir, un equip que intenta edificar-se sobre la defensa sense tenir uns bons fonaments, amb un mig del camp que conjuga destrucció i creació a parts iguals, i al davant, la velocitat i l'oportunisme són les seves principals armes.

